

opmærksom paa, at f. Ex. Falsters Land pranger med det næsten latterlige Tal af kun 29 Underkrifter, og at der fra den største By udenfor Kjøbenhavn, nemlig Odense, slet ikke findes noget Andragende, samt at Kjøbenhavn repræsenteres ved et Andragende fra 33 Præster. Dette viser, som sagt, en overmaade ulige Fordeling, og jeg troer, at det, naar man vilde gaae Sagen efter — hvad jeg ikke vil, da jeg overhovedet ikke lægger videre Vægt herpaa — vilde findes, at de talrigste Underkrifter ere samlede der, hvor der er rørt mindst offentlig ved Sagen, hvorimod Antallet af Underkrifter fra de Steder, hvor der er holdt Møder, og hvor Sagen har kunnet drøftes fra forskjellige Sider, kun er tarveligt. I eet Punkt er jeg ganske enig med den ærede Ordfører, og det er nemlig deri, at selve Geistlighedens Udtalelser skal man lægge en vis Vægt paa, og det havde derfor virkelig Noget at bethyde, at ifjor over 800 Geistlige indgave en Adresse mod det da foreliggende Lovforslag. Men naar den ærede Ordfører nu vil undersøge dette Punkt nærmere, saavidt man kan undersøge det, saa vil han finde, at Antallet af de Geistlige, der iaar have udtalt sig imod Sagen, er betydelig ringere. Naar man tæller Addresserne sammen og derhos regner, at alle de Geistlige, der findes paa eet og samme Sted, have underskrevet den derfra indkomne Adresse — og derved regner man da vel snarere for mange Underkrifter end for saa, — saa vil man faae ud, at Addresserne fra Sjællands Stift ere undertegnede af 125 af de 350 ordinerede Geistlige, der findes i dette Stift, altsaa kun af lidt over  $\frac{1}{3}$ . I Thyens Stift have af de 175 derværende ordinerede Geistlige kun 64 undertegnet; i Lollands-Falsters Stift have af 72 ordinerede Geistlige kun 21 undertegnet. Af Stifternes omtrent 600 ordinerede Geistlige have altsaa kun lidt over 200 undertegnet, med andre Ord kun lidt over Trediedelen. Hertil bliver nu at lægge de jydskke Geistliges Underkrifter; jeg har ikke optegnet Tallet paa dem aldeles bestemt, men det kommer jo heller ikke her an paa, om man

regner 10 eller 20 for meget eller for lidt; og beregner man dem til mellem 300 og 350, saa bliver Forholdet for Sjællands Vedkommende meget bedre end for Dernes, idet da noget over Halvdelen af de 582 jydskke Geistlige have underskrevet. Tallet paa de ordinerede Geistlige kan jeg dog ikke bestemt opgive, da jeg ikke veed, hvormange geistlige Kalde der staae ledige, og heller ikke veed, hvormange personelle Capellaner der er. Ifjor blev, som sagt, Adressen imod det da foreliggende Lovforslag underskrevet af 807 Præster; iaar er der derimod altsaa ikke mere end 500—550, der have underskrevet Adresser imod det nu foreliggende Forslag, og der er altsaa en Afgang i Tallet af mellem 200 og 250. Dette kan nu ikke ligge i, at Præsterne have tabt Interessen for Sagen, men det maa aabenbart være begrundet deri, at en Deel af dem ere blevne anderledes stemte mod den eller i ethvert Fald ikke have villet deeltage i de stete Henvendelser til os. Det er en Betragtning, som jeg efter den ærede Ordførers Opfordring lægger den største Vægt paa, at Modstanden fra de Geistliges Side saaledes er betydelig mindre iaar end ifjor, idet denne Gang kun omtrent Halvdelen af Danmarks 1,180 ordinerede Geistlige have erklæret sig bestemt imod et Forslag som det foreliggende. — Efter at have omtalt Modadresserne kommer det ærede Fleertal dernæst til i Forbigaaende at tale om Lovforslagets Princip og dets Conseqventer. Jeg skal imidlertid ikke paa dette Punkt gaae ind paa Principspørgsmaalet, men opsætte det, indtil jeg kommer til at tale om hele Lovforslagets Indhold, og jeg skal derfor kun med Hensyn til Conseqventerne bemærke, at man ikke er berettiget til at drage andre Conseqventer af den foreslaaede Lov end dem, der ligge i den selv, og at den ikke kan modtage nogen Udvikelse udover sine egne Ord uden ved en Forsømmelse fra Kirkebestyrelsens og Kirketilsynets Side, og man behøver derfor altsaa slet ikke at forfærdes over de omtalte Conseqventer. Vil den ærede Ordfører privat spørge mig,